

længet for den kommende overenskomst- eller aftaleperiode.

Til § 3.

Forslaget tilsigter at give parterne i de af § 2 omfattede overenskomst- og aftaleforhold en rimelig frist til at forhandle overenskomstforandringer i forbindelse med overenskomst- eller aftaleforlængelserne med adgang til at få afgjort spørgsmål, hvorom der ikke opnås enighed, ved nævnsafgørelse.

Reglerne om adgang til at få afgjort uenighed om indholdet af de nye overenskomster ved nævnsafgørelse fortrænger for tjenestemændenes vedkommende den særlige procedure i tjenestemandsløvgivningen.

Endvidere bemærkes, at nævnene er kompetente til at behandle alle spørgsmål, der er omfattet af § 2, herunder spørgsmål om gennemførelse af taktreguleringsordninger.

Til § 4.

Den foreslåede bestemmelse svarer med redaktionelle ændringer til en lignende bestemmelse i tidligere love om fornyelse eller forlængelse af overenskomster. Bestemmelsen indebærer, at der i den periode, hvormed overenskomsterne forlænges, er den samme adgang — hverken videre eller snævrere — til at iværksætte arbejdsstandsning (strejke, blokade, lockout eller boykot), som hvis der havde været tale om en på normal måde fornyet overenskomst.

Til § 5.

For så vidt angår de kollektive overenskomster svarer forslaget indholdsmæssigt til tilsvarende bestemmelser i tidligere love om fornyelse eller forlængelse af overenskomster og indebærer, at sager om overtrædelse af den forlængede overenskomst indbringes for arbejdsretten, jfr. arbejdsretslovens § 9, og at fortolkningsspørgsmål afgøres ved mægling eller faglig voldgift efter de for det pågældende område herom fastsatte bestemmelser.

Spørgsmål om overtrædelse og fortolkning af indgåede aftaler på statstjenestemandsområdet indbringes for voldgift efter reglerne i kapitel 12 i lov om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken. Tilsvarende regler findes på det kommunale område.

Specielt med hensyn til uoverensstemmelser om fortolkningen af den i § 1 nævnte skitse fra forligsmanden bemærkes, at forslaget indebærer, at der åbnes mulighed for, at disse — hvor noget sådant er hensigtsmæssigt — afgøres af Overenskomstnævnet af 1939 for så vidt angår det område, der dækkes af overenskomster under Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark, af Overenskomstnævnet for landbrugsområdet for så vidt angår overenskomster på dette område, og af eventuelle tilsvarende organer for øvrige overenskomstområder.

Til § 8.

Spørgsmålet om iværksættelse af en tilsvarende lovgivning for Grønland er genstand for overvejelser.